

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci žalobcu: **Ing. I. S., T.**, zast. JUDr. M. K. advokátom, J., proti žalovanému **1/ Z. M. v konkurze, R.** a žalovanému **2/ JUDr. A. K., N.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Z. M., **o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vo výške 61 505,94 €, o uložení poriadkovej pokuty**, na dovolanie JUDr. M. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9. februára 2010 č. k. 1CoKR/22/2009-153, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9. februára 2010, č. k. 1CoKR/22/2009-153 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 22. 10. 2009 č. k. 39 Cbi 5/2007-137 uložil právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. M. K. poriadkovú pokutu vo výške 500,-- €. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 22. 10. 2009 o 9,30 hod. bolo vytýčené pojednávanie v predmetnej veci, ktoré predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 13. 07. 2009 s poučením, že ak sa na pojednávanie neustanoví bez predchádzajúceho ospravedlnenia, súd mu môže uložiť poriadkovú pokutu a nariadiť predvedenie. Pretože sa na pojednávanie neustanovil a svoju neúčast' neospravedlnil, súd mu uložil podľa § 53 ods. 1 O. s. p. poriadkovú pokutu.

Na odvolanie JUDr. M. K. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením zo dňa 09. 02. 2010, č. k. 1CoKR/22/2009-153 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia stotožnil so skutkovým zistením súdu prvého stupňa, že právnomu zástupcovi žalobcu bolo predvolanie na pojednávanie, nariadené na deň

22. 10. 2009, riadne doručené s poučením, že mu súd môže uložiť poriadkovú pokutu, ak sa nedostaví, resp. svoju neúčast' neospravedlní. Podľa odvolacieho súdu právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie neustanovil a svoju neúčast' neospravedlnil, a preto prvostupňový súd správne rozhodol, keď mu uložil poriadkovú pokutu v zmysle § 53 ods. 1 O. s. p. Odvolací súd mal za to, že právny zástupca mohol využiť aj možnosť podľa § 25 ods. 3 O. s. p., teda dať sa zastúpiť iným advokátom, prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie právny zástupca žalobcu JUDr. M. K. z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu nemá oporu v právnom predpise, má prvky šikanujúceho postupu voči právnomu zástupcovi, pretože oneskorene poslal doklad o svojej práceneschopnosti a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa dovolateľa pojednávanie bolo vytýčené na deň 22.10. 2009 a jeho práceneschopnosť trvala od 20. 10. 2009 do 24. 10. 2009. Vzhľadom na zhoršený zdravotný stav telefonicky oznámil žalobcovi, že sa na pojednávanie dostaviť nemôže so žiadosťou, aby ho ospravedlnil, čo tiež oznámil i do advokátskej kancelárie. Svoju neprítomnosťou písomnou formou ospravedlnil až listom zo dňa 26. 10. 2009, prvý pracovný deň po skončení práceneschopnosti, za ktoré neskoré odoslanie sa ospravedlnil. Do pozornosti súdu dáva tiež skutočnosť, že jeho klient s prípadnou substitúciou nesúhlasil, o ktorej skutočnosti bol informovaný zákonný sudca osobne žalobcom na pojednávaní. Zastáva názor, že postupom prvostupňového, ale aj odvolacieho súdu neboli rešpektované jeho osobnostné práva, nebola rešpektovaná jeho práceneschopnosť a tiež ani vôľa klienta, ktorý nesúhlasil so zastúpením iným advokátom ako ďalším zástupcom. Má za to, že poriadková pokuta mu bola uložená za to, že podal námietku zaujatosti a sťažnosť na zákonného sudcu. Dovolateľ sa nestotožňuje tiež s tým, že o udelení poriadkovej pokuty rozhodol ako druhostupňový súd Krajský súd v Bratislave a o námietke v tom istom konaní rozhodol Krajský súd v Trnave. Z uvedených dôvodov navrhuje rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež súdu prvého stupňa zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že podmienky na podanie dovolania boli splnené (včasnosť, prípustnosť), dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle dôvodov uvedených v dovolaní, preskúmal aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 až § 239 O. s. p.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.).

Ďalej prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., v ktorých prípadoch však prípustnosť nie je daná proti uzneseniu o poriadkovej pokute (§ 239 ods. 3 O. s. p.).

Napadnutým uznesením odvolacieho súdu bolo rozhodnuté o poriadkovej pokute, a preto dovolanie proti nemu podľa § 239 ods. 3 O. s. p. nie je prípustné.

Dovolací súd skúmal ďalej, či v konaní pred odvolacím súdom došlo k takému pochybeniu, pre ktoré by bola daná prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. a zameral sa i na tvrdenie dovolateľa, že o jeho odvolaní rozhodoval Krajský súd v Bratislave namiesto Krajského súdu v Trnave.

Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že predmetom konania je určenie pravosti pohľadávky prihlásenej a popretej v konkurze, teda tzv. incidenčný spor vyvolaný konkurzom.

Z ust. § 9 ods. 2 zák. č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov vyplýva, že stanovuje príslušnosť okresných súdov pre obvody krajských súdov vo veciach konkurzného a vyrovnacieho konania, ako aj vo veciach týmito konaniami

vyvolaných a súvisiacich (s výnimkou vecí vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov). V odseku 3 tohto ustanovenia zák. č. 371/2004 Z. z. je upravená príslušnosť súdov na konanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam vydaným, v konkurznom a vyrovnacom konaní. Špeciálna príslušnosť pre konania o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam vydaným v sporoch konkurznými konaniami vyvolaných a súvisiacich nie je týmto zákonom upravená, a preto sa príslušnosť na konanie o opravných prostriedkoch spravuje podľa všeobecných predpisov.

Na základe uvedeného špeciálna príslušnosť odvolacieho súdu na prejednanie odvolania v predmetnej veci nebola daná a vo veci odvolania mal konať Krajský súd v Trnave.

Podľa § 237 písm. g/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol senát nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 283/09 vyslovil, že iba taký sudca určený podľa rozvrhu práce, ktorý je sudcom vecne a miestne príslušného súdu ustanoveného zákonom, je zákonným sudcom v zmysle čl. 48 ods. 1 ústavy, resp. nezávislým a nestranným sudcom podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru.

Podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky súd treba považovať za „nesprávne obsadený“ aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca, resp. zákonní sudcovia (nález č. k. II. ÚS 136/08).

Vychádzajúc z uvedeného a skutočnosti, že v odvolacom konaní rozhodovali sudcovia nezákonní, teda senát bol nesprávne obsadený, je konanie odvolacieho súdu zaťažené procesnou vadou v zmysle § 237 písm. g/ O. s. p.

Táto procesná vada je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie postihnuté takouto procesnou vadou nie je možné považovať za správne.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil podľa § 243b O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová